

Útmutató a munkanapló elkészítéséhez

A külföldi szakmai gyakorlaton résztvevő tanuló kötelezően munkanaplót vezet a kint töltött időszak alatt. A munkanaplót a mellékelt minta és az alábbi útmutató szerint, hagyományos formában vezeti.

Az első oldalon kitölti a kért adatokat.

A második oldalon bemutatja a gyakorlati helyet: Hol található, milyen tevékenységekkel foglalkozik, mennyi a dolgozók száma, milyen munkaterületei vannak, milyen a felszereltsége? A bemutatást egy fényképpel zárja, mely a gyakorlati helyről készül (pl. az épület homlokzati része).

A következő oldalakon tevékenységét hetenkénti bontásban írja le a következők szerint:

- A szakmai gyakorlat ideje alatt: Az egyes napokon végzett munka leírása, az elsajátított új ismeretek bemutatása
- A szabadidő ideje alatt: Kulturális tevékenységek bemutatása, új ismeretek a fogadó ország kultúrájáról
- A hetenkénti beírás terjedelme minimum egy A/4-es oldal (12-es betűméret).
- Hetenkénti bontásban a megadott kérdésekre válaszolni - minimum egy A/4-es oldal (12-es betűméret).

Az utolsó oldalon egy összefoglaló résszel zárul a napló, benne leírva a legfontosabb (szakmai, személyes, kulturális) tapasztalatokat.

A munkanapló végét keltezéssel és aláírással kell ellátni.

Munkanapló

Parképitő szakmai gyakorlat 2022.03.19-04.02.

Tanuló neve: **Fekete Sára Eszter**

Osztálya: 14.K

Tanult szakmája: Parképitő és fenntartó technikus

Gyakorlati hely neve, címe: Green Academy Aarhus; Damgårds Alle 5, 8330 Beder, Dánia

Gyakorlatot irányító személy neve, beosztása:

Bujdosó Tünde kísérő tanárnő

Gódorné Hazenauer Zita kísérő tanárnő

Peder Glud szakmai igazgató

Thomas gyakorlatvezető tanár

A gyakorlati hely bemutatása

Green Academy, mely Dániában, a Jutland félszigeten, Aarhushoz közel, Bederben található.

Sokféle szakmát oktatnak, például parképitést, kertészetet, farmgazdálkodást, állattartást. A dán tanulók mellett külföldi diákokat is tanítanak. Különböző Erasmus+ programokban is részt vesznek, mint amilyen a miénk is. Összességében több száz diákkal foglalkoznak, még sincs szükség hatalmas tanári gárdára az oktatási rendszer felépítése miatt. Ún. szendvics módszerben tanítanak, mely a cégekhez kihelyezett oktatásra épül. Az általános iskola elvégzése után a szakmai tudnivalókat csak részben az iskolapadban sajátítják el a dán diákok, időközben hónapokat, van, hogy fél évet is kint töltenek egy-egy cégnél. Az iskolai szüneteik is máshogy alakulnak, innentől kezdve úgy kell a szabadnapjaikkal gazdálkodni, mintha már dolgozó emberek lennének, de végül is azok. Az eredmény az, hogy egy életképes, szakmailag elismert munkaerő végez, akiknek az elhelyezkedésben is segítség az, hogy akár a gyakorlatuk helyszínén is dolgozhatnak, vagy akárhol máshol, remek fizetésekkel.

Emellett, vagy ennek ellenére a szakmai oktatáshoz maga az iskola is nagyon felszerelt. Találhatóak itt üvegházak, természetesen növényeket, vannak gépeik, eszközeik, mind jó minőségben és katonás rendben. Van saját farmjuk is, 55 hektárnyi szántófölddel. Van könyvtár, kollégiumi szállások, rengeteg sportlehetőség, étkező, stb. A mi munkánkhoz kapcsolódóan, az építésekhez külső és belső helyszínek is vannak, ez utóbbiakat, a nagy hangárokat találóan homokozónak nevezik. Anyagraktáraik bőségesen el vannak látva, de figyelmet fordítanak arra, hogy ne legyen pazarlás, és például a régi kőzeteket újrahasznosítják.

A gyakorlatok során az egyik ilyen hangárban, színben dolgoztunk. Több bejárata is van, az egyik elég nagy ahhoz, hogy még az iskola legnagyobb emelőszerkezetes munkagépe is kényelmesen beférjen. Ily módon géppel is megoldható az anyagok mozgatása az épületen belül, de rendelkezésre állnak kézi eszközök, talicskák is. A nagy bejárattól jobbra találhatóak az eszköztároló ketrecek. Maga a homokozó a falak mellett fel van osztva munkaterületekre, ezek számai alapján vannak az eszközök rendszerezve. A felvett szerszámokat egyszerűen ide kell visszahelyezni, így alapvetően nincs keveredés. Az ún. aluprofilok, a lehúzó lécek, a tömörítők és még néhány korlátozott mennyiségű eszköz a szemközti falon található. A fényellátottság megfelelő, a tetőn található ablakoknak köszönhetően, a levegőt szellőztetéssel biztosítják, a beöntözéshez pedig egy vastag locsolótömlő áll rendelkezésre. Felszereltséget tekintve magyar szemmel leginkább két dolgot hiányoltunk: a síneket és a mérőszalagokat. Szakmai tekintettel pedig a digitális szintezők nemléte nehezítette a dolgunkat.

1-hét

A végzett munka leírása, az elsajátított új ismeretek bemutatása:

Az első **hétfő** ismerkedéssel, körbevezetéssel telt. Megismertük az iskolát, ismerkedtünk a lengyel parképítő, és a magyar környezetvédő tanulókkal is. Részt vettünk pár csapatépítő programban, és már belélegeztük azt a port, mely az ez utáni napokon mindenünket átjárta.

A következő napon, **kedden** belevágtunk az építésbe. Kaptunk egy tervlapot, megmutatták mit hol találunk, illetve azt is, hogy ők itt Dániában hogy csinálják a dolgokat. Az elkészítendő feladat egy 210 cm x 294 cm –es burkolat volt, hossz és keresztirányban is vízszintesen. Jó volt látni, hogy az eszközöket milyen rendben tartják, erre nekünk is nagyon oda kellett figyelni, a munkaterületnek tisztának, rendezettnek kell lennie. Újdonság volt a kitűző zsinór kikötési módja, hiszen itt nagyon gyorsan, precízen, csomóztatás nélkül meg tudják oldani. A „mi ezt eddig miért nem így csináltuk?” kérdésre az az egyszerű válasz, hogy nálunk nem ilyen fajtájú, minőségű a zsinór, ezért nem tudjuk ezt a módszert alkalmazni. Kicsit szokatlan volt a lehúzás is, hiszen egy lécszerű eszközt használtunk, de egy segédszegélykő szerepét töltötte be. A kavarodás elkerülése végett eleinte idomnak neveztük, majd aluprofilként utaltunk rá. A burkolat rakásánál a vonalvezetéshez, fugatartáshoz „kipókhálóztuk” a területet, ez nagy segítségnek bizonyult. A visszajelzés nagyon pozitív volt, ez löketet is adott ahhoz, hogy még egyszer nekiálljunk, ez alkalommal figyelve a magasságra, szintezésre is. Ameddig időnk engedte, ezzel foglalatostoktunk, a szegősor lerakásáig újra eljutottunk.

A munka **csütörtökön** folytatódott. Méreteiben és anyagát tekintve is az előző burkolatot készítettük le, ám a hangsúly az 1%-os lejtés tartásán volt. A „pókhálózás” helyett azt a módszert alkalmaztuk, hogy kövekhez kötöttük a zsinórokat. A hosszabbik oldalon elhelyeztünk kettőt, ezeket nem is mozgattuk, a rövidebb oldalon azonban egyet használtunk, amelyet minden sor lerakása után eggyel arrébb vittünk. A kitűzés során az idő oltárán feláldoztunk némi pontosságot, ám a végeredmény így is megfelelt a kívánalmaknak. A kész burkolatot némi falazattal kellett kiegészítenünk. L alakban helyeztük el nagyjából 210 x 120 cm hosszúságban, azaz a rövid oldal teljes hosszán, és a hosszabbik egy részén. Három sor követ helyeztünk egymásra, az alsókat pár centivel besüllyesztve. Így majdnem sikerült tartatunk a kívánt magasságot, csak a kövek minőségére nem figyeltünk eléggé oda. Az egyébként jól kinéző, kissé rusztikus beütésű falazóelemek hátránya az, hogy nem egyforma méretűek. Nincsenek nagy eltérések, de pár milliméter is hamar problémát okozhat.

A hét utolsó munkanapja, **péntek** mindenkinek egy kicsit máshogy alakult. Az előző napon még nem mindenki foglalkozott a lejtéssel, voltak, akik belevágtak, de nem volt idejük befejezni. Mindenképpen elkészítendő elem a falazat volt. Mivel mi már befejeztük, de ott hagytuk az építésünket, ezért egy bontással kezdtünk. Szó esett arról, hogy talán egy lépcső rakásával folytatjuk, de végül egy másfajta feladatot kaptunk. A falat kellett újra megépítenünk, ez alkalommal azonban terméskővel dolgozva. Már az előző napi kőanyag is próbára tette a türelmünket, ehhez képest viszont az semmiség volt. Az egyébként jóindulattal még mindig szabályosnak nevezhető elemekkel való munkához több pihenésre és több gyakorlatra lenne szükségünk. Ez utóbbin dolgoztunk most, előbbiből viszont hiányban voltunk. A munkaidő ezen a napon rövidebb ideig tartott, így jutottunk ameddig jutottunk.

1-hét

Kulturális tevékenységek bemutatása, új ismeretek a fogadó ország kultúrájáról:

Ideérkezésünk hétvégéjén, **vasárnap** bementünk Aarhusba vonattal. A vasútállomásról indulva közösen sétáltunk egyet a városban. Eljutottunk a kikötőhöz, és megnéztük a Könyvtárat. Itt az információs pultnál lévő dán hölgy nagyon figyelmes volt, felajánlotta, hogy amennyiben ukrán menekültek vagyunk, megmutatja, hogy hol kaphatunk segítséget. A háborús helyzethez kapcsolódó szolidaritásuk jeleit már a repülőtérrel való utunk során láttuk, hiszen sok helyen ki volt téve az ukrán zászló, továbbá Aarhusban a kirakatokban is sok helyen látható volt. Felsétáltunk egy bevásárlóközpont zöldtetéjére, innen remek kilátás nyílt a városra. A délután folyamán szabadprogram volt, így mindenki megtalálhatta a városban a számára izgalmas látványosságot. Például többen elmentek megnézni a híres AROs Szépművészeti Múzeumot. Kívülről én is megtekintettem, remekül néz ki a tetején található szivárványkör panoráma kilátó. Ezután egy kellemes park után kutatva eljutottam a Botanisk Have-ba, az aarhusi botanikus kertbe. A turistacsalogató látványosságok az itt található üvegházak, bennük sivatagi és trópusi flórával, a legnagyobb gömbben kilátóval és lepkékkel. Mellette van egy kisebb terület, ahol megtekinthető a hagyományos dán növényvilág. A park egész területén jeltáblák találhatóak minden növényhez. A helyi lakosok az eldugottabb részekben sportoltak és pihentek. A területen áthalad egy vízfolyás, mely több helyen is tóvá szélesedik. Itt található egy kültéri múzeum, a Den Gamble By is, melyben úgy mond történelmi korokon át sétálhat az ember, különféle régi házak mellett. Szokatlan volt, hogy szinte mindenki felveszi a szemkontaktust, kedvesen mosolyog, köszön. Bár egyedül mászkáltam nem éreztem magam elhagyatva, biztos voltam benne, hogy bárki szívesen a segítségemre sietne, ha szükség lenne rá, sőt szinte mindenki beszél angolul, így a nyelv sem jelent akadályt.

Hét közepén, a **szerdai** napon a többi magyarral és a lengyelekkel együtt kirándulni vittek minket busszal. Először elmentünk Randersbe, itt megnéztük az állatkertet, a Randers Regnskov-ot. Három nagy kupolában a világ minden tájáról találhatóak állatok, melyek nagyrészt szabadon mászkálnak, máshogy fogalmazva az ember mászkál köztük szabadon. Így születnek olyan aranyos események, mint amikor majdnem rálépünk öt pici kacsára, utolsó pillanatban kapjuk le a fejünket a denevérek elől, vagy frászt kapunk az orrunk előtt lévő kígyóktól. Ezután újra eljutottunk Aarhusba, ahol megnéztük a királynő nyári rezidenciájának a kertjét. A pompás rózsakert az év ezen időszakában nem túl látványos, így ez a park is felkerült a „vissza kell ide jönni nyáron” listára. A szervezett programot egy tengerparti látogatás zárta. Az időjárás ezen a napon is nekünk kedvezett, a tűző napsütésben nagyon csalogató volt a víz. Többen is levették a cipőjüket, de a fürdésig még nem jutott el senki. Fürödni dánokat sem láttunk, de míg mi télikabátban fagyoskodtunk, addig az ennivaló, szőke dán kisgyerekek rövidnadrágban, pólóban szaladgáltak.

A **péntek** délután a rövid munkanap miatt szabaddá vált. Ezt kihasználva többen újra visszatértek Aarhusba várost és múzeumot nézni, egy másik csapat pedig az előző hét szombaton már meglátogatott tengerparti szakaszt vette célba. Az aktív kikapcsolódás mellett lehetőség volt a szimpla pihenésre is. Ebben is példamutatóak a dánok, hogy a kijelölt időpont után már nem hangoskodnak, továbbá maga a helyszín is nagyon nyugodt volt.

1-hét – válaszolj a kérdésekre:

A héten ez tetszett a legjobban (oktatás):

A dán pontosság és rendszeret nagyon szimpatikus volt. Bár nem mindig tartották magukat a megbeszélte időpontokhoz, a munkavégzésüket tekintve láttuk megnyilvánulni a pontosságot. A rend mindenben érződött, az étkezések is zökkenőmentesen zajlottak, az eszköztáraikra pedig öröm volt ránézni.

A héten ez tetszett a legjobban (szabadidő):

A tenger engem mindig elvarázsol, még ha sokadszorra látom is. Izgalmas olyan szemmel nézni, hogy évszázadokkal ezelőtt viking hajók szeltek itt a habokat. A parton sétálgató langaléta szőke, vagy éppen vörös hajú szakállas dánokra tekintve pedig nem is tűnik olyan messzinek ez az időszak.

Ezeket az új angol szavakat tanultam (angol szó + magyar jelentése) – minimum 20 db

abundance	bőség
bog	mocsár
carnivorous	húsevő
cattle	marha
compactor	tömörítő
diagonal	átló
folding rule	colstok
half-timbered house	favázás ház
heath	pusztaság
inlet	keskeny öböl
manatee	manátusz, tengeri tehén
margay	hosszúfarkú macska
meadow	legelő, kaszáló
nook	zug
paver	térkő
peat bog	tőzegláb
salt marsh	szikes mocsár
stamp	tömöríteni
subsidy	segély, támogatás
trowel	kőműves kanál

A héten tanultakról írv vázlatot angolul !!!

The first thing we noticed after our plane landed, was the lovely weather. We came prepared with warm clothes and raincoats, but fortunately we were blessed with sunshine.

Next things were on one hand the tidiness of the roads, houses and gardens, and on the other hand the solidarity towards ukrainian people. We saw a bunch of ukrainian flags on our way to the school, and later on in Aarhus. Once we were even mistaken for refugees, but this rather funny than awkward situation showed us, that they were ready to help everyone.

Then we finally arrived to our accommodation, to Green Academy. It is a vocational school in Beder, that offers a wide range of educations within all green areas, such as landscaping, gardening, floristry, even farming and farm machinery operating, both for danish and international students.

We learnt about the danish vocational school system, which is different than the hungarian one. Students spend a few months learning in school, after that a few months working for a company, than back to the school, than back to the company and so on. It can be called a sandwich system, because it is full of layers, and one comes after the other. The result is a well-prepared and experienced workforce.

For the landscape gardener students they have outdoor and indoor training areas too. They call the indoor area The Sandpit, and it is a large hall with sand. On the weekdays we worked there.

During the first few days we created a paving. The overall method was the same, but in some cases we had to adjust to the danish standards and tools. The most challengeing part was working with uneven pavers, and keep nice joints.

First time the paving had to be in one level everywhere, second and third time it had to have a slope. We were not used to working with a leveling instrument, but after a lot of practice, we gained confidence. As a finishing touch we put down a few bigger blocks, and created an L shaped wall around our paving.

Right after our arrival on the weekend, we had some free time in our hands. On Sunday we visited Aarhus. One of my favourite funfacts about this city was that few of the traffic lights have Vikings as their red and green symbols.

I had the chance to see from the outside the famous Rainbow Panorama at the top of the ARoS Art Museum, and the Den Gamble By – The Old Town Museum. I took a walk at the Botanical Garden, where I got to experience plants from all around the globe.

On Thursday we were brought on a fieldtrip. The first location we visited were the Randers Regnskov Tropical Zoo. What makes it special, is that in three glass domes you can get within metres of the animals, which are jumping and flying around you. Our next stop was at the summer residence of the queen. During this time of the year the famous rose garden does not show the best form of it, but the large green lawns and the perfectly cut shrubs were astonishing on their own. Lastly we got to see the sea. The weather was amazing and sunny, the water and the sand on the beach looked very tempting, but we skipped swimming, because it was too cold for us. However we learnt, that it is not too cold for the danish people.

2-hét

A végzett munka leírása, az elsajátított új ismeretek bemutatása:

A **hétfő** építéssel telt, már nagyobb tétek keretében. Az európai és világversenyekre készülők egy bonyolult stand építésébe vágtak bele. A magyar és a dán módszer jól láthatóan elkülönült. Már tapasztaltuk, hogy náluk a kitűzésnek mekkora szerepe van, a zsinórt is szintezik, mindent, mindenhol kijelölnek. Az így inkább pókhálóra emlékeztető terület hatékonyságáról a következő napok eredményei adtak számot. A mi feladatunk szépsége többek között abban rejlett, hogy a mellettünk építkező párossal együtt kellett működnünk, össze kellett érnie a két munkának. Ennek érdekében a terület kijelölését is együtt végeztük, de négyen se voltunk sokkal ügyesebbek, mint ketten. Hazai módszer szerint az elkészítendő fallal és lépcsővel kezdtünk volna, ám az eszközök nem tették ezt lehetővé, ezért átváriáltuk egy kicsit a technológiai lépéseket. Első nap végére nagy fejtörések közepette sikerült lehelyeznünk egy 126 x 217 cm-es burkolatot, a már megszokott kövekből elkészítve.

A **kedd** a lépcső és falépítésről szólt. A már multhéten megismert falazóelemekkel dolgoztunk. Egyenetlenségeik most is kifogtak rajtuk, de nem lepődtünk úgy meg, mint első alkalommal. A lehúzás nem ment zökkenőmentesen. Egy rakat különböző méretű lehúzó fát, vagy, ahogy ők nevezik tehenet kellett gyártanunk. Mivel időben mi jártunk legelőrébb, ezért ez a feladat a mi csapatunkra hárult, illetve a módszerek, adatok tekintetében is példát mutattunk a többieknek. A nagy blokkokat falnak és lépcsőfoknak is használtuk, utóbbi esetében függőlegesen, paliszád szerűen lehelyezve. Az egyes fokok lejtését nemcsak a térkő adta, hanem a nagy elemeket is lejtetni kellett. Helyszűke miatt a projekt ezen része során is megpróbáltunk együtt működni, egyelőre annyiban, hogy nem akadályoztuk egymás tevékenységét. A tervekhez nem sikerült mindenhol tartani magunkat, természetesen a kövek miatt, de azt a tanácsot kaptuk, hogy inkább a szimmetriára és stabilitásra törekedjünk.

A hét utolsó építős napja **szierda** volt. Sikerült befejeznünk a feladatot. A burkolat hosszabbik oldaláról indult egy kis lépcső, mindkét oldalon három sor kőből épült pofafallal megtámasztva. A lépcsőfokok nagyjából 14 cm fellépési magassággal és 35 cm-es belépési szélességgel készültek. Az így kialakított domb tetejére még felkerült két sor térkő is. A tervek szerint itt találkozott volna a két munka. A kövek adta hiányosságok miatt ez sajnos nem valósult meg teljesen, egy pár centis rés kialakult. Magassági adatok szempontjából azonban sikerült egymáshoz igazodnunk, amihez hozzájárult az is, hogy a befejező lépéseket teljesen együtt végeztük négyen összedolgozva. A befejező lépések, besöprés után izgatottan vártuk a bemérést. Alapesetben itt digitális vízmértékeket használnának, de jelen esetben a hiányt a több szem többet lát módszerrel igyekeztek orvosolni, a pontozásban sokan részt vettek. Bár nem lett tökéletes a végeredmény, a saját elvárásainkat is túlszárnyaltuk, továbbá a többiekhez képest is remekül teljesítettünk. Az elérhető huszonöt pontból huszonkettő egész hatvathatot szereztünk, használjnyival megelőzve a tehetséges versenytársainkat. A műveket sajnos ezután elbontottuk. Ebben mindenki segített mindenkinek, öröm volt látni a jó csapatszellemet, sőt a lengyelekkel is jól együtt tudtunk működni. Miután minden a helyére került nehéz szívvel bucsút vettünk építésünk helyszínétől.

2-hét

Kulturális tevékenységek bemutatása, új ismeretek a fogadó ország kultúrájáról:

A szabad hétvégét kihasználva nekivágtunk felfedezni a környéket, és remek helyszíneket találtunk a kikapcsolódásra. A fárasztó munkahétre való tekintettel egy késői kelést követően **szombat** reggel buszra pattantunk. Célunk a Dryrehaven Szarvas Park volt. A királyi családnak köszönhetően az évtizedek, századok alatt az itt élő állatok generációi hozzá lettek szoktatva az emberek közelségéhez. Ennek eredményeképpen most már szó szerint a tenyerünkből esznek, vagy ennének, ha nem lennének tele, hiszen nagyon népszerű turistacélpont. Felkészülten érkezünk, nagy csomag répákkal felpakolva, ám néhány szarvas hálásabb volt inkább pár földről felszedett almadarabért. A simogatásért nem voltak oda, amint megszűntünk táplálékforrás lenni, úgy elvesztették az érdeklődésüket irántunk. A parkhoz közel található a Végtelen Híd is, amin most nem volt lehetőségünk végigsétálni. A tengert így is megcsodáltuk, páran még fürdőző embereket is láttak.

Ezután **vasárnap** újra buszra szálltunk, ezúttal meglátogatni a Moesgaard Múzeumot. Maga az épület is ragyogó látványt nyújt, ferde, zölddel fedett tetejével belesimul a tájba. A vállalkozó kedvűek fel tudnak rá sétálni, a csak a kilátásban gyönyörködni vágyók pedig egy liftet vehetnek igénybe. Belül a szintkülönbséget egy lépcsősor hidalja át, ahol élethű emberszobrokat nézegethetünk. Három szinten három különböző kiállítást tekinthettünk meg. A legkevesebb időt én a halál témájúnál töltöttem, a másik kettő viszont teljesen elvarázsolt. A fényjátékok, filmek, hang és zenebejátszások, az opcionálisan megjeleníthető plusz anyagok interaktívvá tették az egyébként is izgalmas történelmi leletekben gazdag tárlatokat. Végigkövethető az emberiség fejlődése a kőkorszaktól a középkorig, természetesen erősen hangsúlyozva a viking időszakot. A múzeum egyik büszkesége a grauballei férfi, a világ egyik legjobb állapotban megmaradt lápi múmiája. A harmadik kiállítás a dánok történelmét mutatta be. Érdekes volt megfigyelni, hogy a hódításaik érdekében úgymond lazán kezelték a vallás és a házasság intézményét is.

A **csütörtöki** napon az előző héthez hasonló szervezett tanulmányi kiránduláson vettünk részt, most csak a lengyel kertépítő kollégákkal karöltve. Először egy céglátogatáson vettünk részt. Az OKNygaard cég telephelyén voltunk, akik zöldfelületek létesítésével és fenntartással foglalkoznak közterületi léptékben. A téli munkák, a hóeltakarítás, a szózás az időjárásnak megfelelően náluk kiemelt jelentőségű. Megmutatták többek között a gyomirtáshoz használt eszközeiket, az vadiúj fűnyírókat és a fák telepítésénél használt kókuszrost lemezeket is. Ezután tettünk egy gyors sétát a Botanikus kertben, mely engem másodsorra is lenyűgözött. Az iskolába való visszatéréssel még nem ért véget a nap, a legizgalmasabb részek ekkor következtek. Lehetőségünk volt megnézni, és ami még fontosabb, ki is próbálni a nehézgépeiket, azaz traktorokat, markolókat, emelőszerkezetes gépeket. Figyelembe véve azt, hogy nehézgépezést is oktatnak, könnyen elképzelhető, hogy milyen jó minőségű és milyen magas árkategóriába tartozó munkaeszközökkel rendelkeznek. Időközben lehetőség adódott arra is, hogy az üvegházait is megtekinthessük. Itt tanulnak, kísérleteznek, és árusítanak is. Csak biológiai növényvédelmet alkalmaznak, így vegyszerek helyett természetes ellenségekkel találják szembe magukat a kórokozók és kártevők. Az egyik üvegházban a természet poszméhek és roppant aranyos fürjek is segítik.

2-hét – válaszolj a kérdésekre:

A héten ez tetszett a legjobban (oktatás):

A pozitív, ösztönző hozzáállás és az alázat, ami a dánoknál megnyilvánult. Mi többször is elkeseredtünk, amikor a munka nem a vártak megfelelően alakult, de ők kedvesen, mosolyogva adtak tanácsot, vagy épp biztatón intve haladtak el a standunk mellett. Nem csak tanítottak, hanem készek voltak tanulni is, érdeklődtek a mi módszereink iránt.

A héten ez tetszett a legjobban (szabadidő):

A Moesgaard Múzeum elnyerte a tetszésemet. A viking kultúra önmagában is le tud nyugózni, a kiállítás megvalósítása pedig elképesztő színvonalat képviselt. A film és hangbejátszások dánul voltak, de minden feliratozva volt angolul is. Az interaktivitása miatt még sok látnivaló maradt benne, kipihentebben szívesen visszatérnék egyszer.

Ezeket az új angol szavakat tanultam (angol szó + magyar jelentése) – minimum 20 db

basket weaving	kosárfonás
bog body	lápi múmia
bond	kötés
chestnut	gesztenye
densely	sűrűn
disassemble	szétszed
fallow deer	dámvad
hedghog-like	sündisznószerű
homage	hódolat
joint	fuga
juvenile	fiatalkori
level	vízmérték
measuring tape	mérőszalag
orientteering	tájéfutás
palisade	paliszád
pier	móló
thorn	tüske
tractor	traktor
wheel barrow	talicska
wild boar	vaddisznó

A héten tanultakról írvázlatot angolul !!!

After the first week we were really tired, but still very excited about this awesome opportunity we had. We lost some people along the way, there was always a bedridden person, but we learnt to work with what we had, and help each other out.

Though depleted, but not broken we used our last weekend to see as much as we can. We obviously kept in mind the weak ones, so instead of walking, we used our remaining money to buy bus tickets. We still had to walk a lot, but more people had the chance to visit two amazing places.

On Saturday we went to the Dyrehaven Deer Park. It is located in the Marselisborg forest, and there you can get very close to deer and fallow deer. We brought carrots with us, and also found some apples on our way, and we could truly make friends immediately with them. But after eating what we got for them, they lost their interest, and we could not touch them anymore.

Near the Deer Park there is the so called Infinite Bridge. Unfortunately we did not get to try it out, because to preserve the bridge, it is disassembled during winter.

Next day, on Sunday, we visited the Moesgaard Museum. Here we could learn about the history of the Danes, the origin of the human species and various cultures, which were told through dramatic and interactive, world-class exhibitions. My favourite part was where I saw how people lived during the Viking Age. We could see the Grauballe Man, which is one of the best preserved bog bodies in the world.

On Thursday we had a fieldtrip again. This time we visited a company named OKNygaard. They work as landscapers and also do maintenance. They told us that because of the weather they have a lot of work during wintertime, which consists mostly of snow clearance. We saw their brand new machinery too.

Then we went to see the Botanical Garden, and it amazed me almost as much as it did the first time. Back at the school we could try out some heavy machinery, and have a walk at the well-equipped green houses.

From Monday to Wednesday we worked on an assignment. We had to create a paving, some walls and two steps. It did not sound much at first, but we had a lot to figure out. The uneven stones gave us a lot to think about, and we most definitely learnt patience. Furthermore instead of a measuring tape we had to work with a folding rule, which was not only a new, but also a not so great method.

We did not give up, followed the instructions humbly, even when they made no sense, and created something we could be really proud of. Our final work was judged by skills measures, which only allows to make mistakes in only two millimeters. Based on that we did pretty good, and we obviously exceeded our own expectations.

I saw how true the phrase 'Team work makes the dream work' can be. It showed when we worked in pairs, but also when we disassembled our creations. In that case the whole group worked together, not only the hungarians, but also the polish landscapers.

In conclusion we found enjoyment in our hard work, and that was the best reward.

Összefoglalás:

Legrövidebben összefoglalva úgy fogalmazhatán meg ezt a két hetet, mint ami hasznos volt, illetve egy olyan döntés, amit nem bántam meg, és nem is fogok megbánni. Bővebben kifejtve sok szempontból első volt ez az út, és egy rakat tanulsággal térek haza. Például ezelőtt még sohasem repültem, továbbá légvonalban nézve még sosem voltam ennyire messze minden családtagomtól. Még Erasmusos úton sem volt alkalmam eddig résztvenni, pedig maga ez a rendszer ismert volt számomra, ám ezek után rajta tartom a szemem ezeken a remek lehetőségeken.

Az országgal, az emberekkel és szállással kapcsolatban is volt némi elvárásom az alapján, amit innen onnan hallottam. Néhány szempontból túl magasra tettem a lécet, itt óhatatlanul csalódás ért, de voltak olyan sztereotípiák, amelyek csak megerősödtek bennem. Előbbire példa a pontosság, utóbbira viszont leginkább a nyelvtudás, és a kinézet. Kulturális élményként vegyes érzelmeket keltett bennem a gasztronómia. Az ellátásra a szállásunkon nem nagyon lehetett panasz, éttermi színvonalú menzás ételeket ehettünk, ám a boltban pluszban beszerzett harapnivalók jól megmutatták, hogy hazai mércével nézve néhány dologban hiányt szenvedtünk. A dánok mind nagyon kedvesek és vidámak voltak, ennyi mosolygós arc engem is mindig felvidített.

A munkamorált és szakmai hozzáértést tekintve összességében egész pozitív tapasztalatokat szereztem. Meglepő volt például az, hogy az építőmunkások korán reggel és hétvégén is dolgoztak. A rendben tartott gépekre és eszközökre mindig öröm volt ránézni. Az elsajátított új módszerek közül némelyik hazatér velem, de olyan is akadt, amit inkább érdekesség szintjén őrzök meg, mert az eddig ismert hasznosabbnak bizonyult. Átértékeltem azokat az anyagokat és szerszámokat, amikkel eddig hazai szinten dolgozhattam, és az összehasonlításból meglepő módon nem feltétlenül a dánok kerültek ki nyertesek. Az számomra nem derült ki egyértelműen, hogy a munkák értékelése kapcsán csak velünk voltak ennyire kedvesek és bátorítóak, vagy egyébként is azok, de mindeképpen jólesett, ösztönző volt, hogy bár természetesen ők is a hibát keresték, sokat dicsértek.

Szerencsésnek érzem magam, hogy egy nagyszerű csapattal élhettem át ezeket az élményeket, ez is hozzájárult a jó hangulathoz. Élveztem azt is, hogy a szakmai lelkesedés elmosta köztünk a korbelti különbségeket, sőt a nemzetieket is, hiszen a lengyel csapattal is sikerült összebarátkoznunk, a munkaidőt, sőt sokszor a szabadidőt is együtt töltöttük.

Elégedett lehetek, mert a bakancslistám rövidebb lett, az élményeim száma gazdagodott, és ki tudja, talán Dániát sem most láttam utoljára!?

Kelt.: Beder, 2022. 04. 01. Aláírás: